

Малена Ашри

*Приказни...
притчи*

МОНТ

Copyright © 2012 Малена Ашри

Всички права са запазени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизвеждана под каквато и да е форма и по какъвто и да е начин, включително електронен или механичен, чрез фотокопиране, запис или магнитен носител, без официалното писмено разрешение на автора.

Приказни... притчи

Редактор: Росица Койчева

Корица: МОНТ ООД

Компютърен дизайн: МОНТ ООД

© Издателство „МОНТ“

ISBN 978-954-8055-77-2

Това е откъс от книгата.

**Цялата книга може да
намерите в Библио.бг**

www.biblio.bg

СЪДЪРЖАНИЕ

Кладенецът на желанията	4
Кокоши ум	14
Фани си търси работа	24
Паячето	34
Девојката с ръце клонки	42
Мечтата на маргаритката	58
Бяла и червена роза	65
Прокълнатата принцеса	77
Великия дракон	90
Момичето с балончетата	100

КЛАДЕНЕЦЪТ НА ЖЕЛАНИЯТА

Ведна далечна и чудна страна живеело самотно момче. Било плахо и стеснително, затова трудно общувало с други. В двора на къщата му имало вълшебен кладенец, който изпълнявал желания. Всеки ден прииждали хора, спускали празната кофа и изтегляли пожеланите богатства. Момчето

ги гледало от прозореца на къщата си и се чудило дали също да не поиска нещо.

Един ден най-сетне се решило. Отишло при кладенеца и го помолило да му даде човек, с когото да споделя живота си. Какво било учудването му, когато в пълната кофа се показала ослепителна сирена! Кожата ѝ била бяла като мляко, очите – изумрудени, а люспите на опашката ѝ блестели от чисто злато. Тя не говорела, но била мила и послушна и момчето скоро се привързало към нея. Построило ѝ специален аквариум наскре дво-ра и всеки ден ѝ разказвало за света, който не познавала, а тя го гледала немигащо, пляскала с опашка и нижела герданчета от

мидички и раковини.

Хората все така идвали да вадят разни неща от кладенеца, но вече оставали по-дълго, заигравали се със сирената и я хранели със сурова риба. Някои обаче пристигали с лоши намерения. Престрували се, че искат да я погалят, но всъщност откъсвали златни люспи от опашката ѝ. Момчето забелязало това, но нямало смелост да я защити, само тайно плачело, проклинайки нерешителността си. Сирената ставала все по-тъжна. Скоро по опашката ѝ не останала нито една люспа. Тогава момчето решило да я върне обратно в кладенеца.

– Прости ми, че не съумях да те опазя от човешката алчност,

прекрасна сирено – казалو със
сълзи на очи. – Страхувах се, ма-
кар да чувах твоите викове, кои-
то разкъсваха сърцето ми. Аз не
те заслужавам, ето защо ще вър-
на свободата ти, а кладенеца ще
зазидам и няма да позволя на
никого повече да го доближи.

Сирената отметнала дългите си
черни коси и го погледнала. В съ-
щия миг опашката ѝ изчезнала и
долната половина на тялото ѝ се
преобразувала в човешка.

– Кладенецът ще изпълнява
вече само желанията на хората
с чисти души – проговорила си-
рената и притеглила изуменото
момче в прегръдките си. – Ти се
грижи за мен всеотдайно, тво-
ята обич ме превърна в истин-
ски човек, а от разкаянието ти

се роди и твоята воля, която от днес нататък ще се учиш да отстояваш. Затова с радост ще споделя живота си с теб.

Момчето и сирената заживели щастливо, а кладенецът на желанията се превърнал в кладенец на забравата.

~ ПОУКАТА ~

Казано е: искай и ще ти се даде.

Заедно с придобивките обаче идва и отговорността – ако не сме достатъчно подготвени да я поемем, има вероятност да изгубим спечеленото.

**Когато сме заложници
на собствените си страхове,**

не сме пълноценни личности.

В този смисъл най-трудно е да преодолеем себе си, но съумеем ли да го направим, ще се изненадаме от силата, която се крие в нас.

~ МЪДРИТЕ СА КАЗАЛИ ~

*Два пъти в живота си човек
трябва да бъде самотен:*

*на младини,
за да научи повече и
да създаде себе си;
и на старини,
за да претегли всичко
преживяно.*

Й. Цицерман

Самотата понякога е
най-доброто общество.

Дж. Милтън

За да бъдеш със себе си,
трябва да си някой.

Ст. Лец

Самотният човек е като
безкрила птица – няма да
полети.

кюрдска пословица

И в рая е тежко да живееш,
ако си сам.

руска пословица

Понякога
срамът забранява това,
което и законите не
забраняват.

Сенека

Срамежливостта е
майка на най-прекрасната
от всички страсти на
човешкото сърце – любовта.

Стендал

Съдбата се разпорежда с
половината от делата ни, а
другата половина или
приблизително толкова
управляваме ние.

Н. Макиавели

*Отговорността почти
винаги възвишава човека.*

Ст. Цвайг

*Победата над страха ни дава
сили.*

В. Юго

*Алчността и щастието
никога не са се срещали.
И не е чудно, че не се познават.*

Б. Франклин

*Алчността изсушава
душата.*

Ал. Дюма-баща

Човешкото око насита няма.
народна поговорка

*Да правиш нещо,
а не пасивно да понасяш –
това е основата на всяко
щастие.*

Ален

*Щастието спохожда
смелите.*
народна поговорка

**Библио.бг - платформа за
електронни книги и
списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

